

کوردی و تایبەتمەندی پۆمانسی کوردی بە کورتی، سێ دەقی شیعری پایزی شاعیرانی (بێسارانی و هیمن و حەسیب قەرەداغی) مان، شیکردووەتەوە، ھۆکاری ھەڵبژاردنی ئەم سێ دەقەش دەگەرێتەوێ بۆ جیاوازی قوناغی میژوویان، بنەما پۆمانسییەکانی ناو دەقەکانیشمان دیاریکردووە، لە کۆتاییدا دەگەینە ئەو ئەنجامە یەکە پەيوەندییەکی بەھێز ھەیە لە نێوان شیعری پایزی و پۆمانسییەتدا.

کلیلە وشەکان: وەرزی پایز، شیعری پایزی، کەرەستە ی شیعری پایزی، ئاماژە ی کەرەستە ی شیعری پایزی، خەزان، شەوی یەلدا

پێشەکی:

پایز لە شیعری شاعیراندا بەشیوەیەکی پێژە ی کەم تا زۆر ئامادە ی ھەیە، لە زۆربە ی دیوانە شیعرییەکانی شاعیرانی کۆن و نوێدا شیعری پایزی بەرچاودەکەوێت، بەتایبەتی لە شیعری نویی کوردیدا دیوانی ھەر شاعیرێک بگەرێن، شیعری پایزیمان بەرچاودەکەوێت. تەنانت زۆر دیوانە شیعریشمان ھەیە بەناوی پایزەو، یان ناویکی لێکدراوە کە یەکیک لە وشەکانی پایزە. وەک دیوانی (پایزە میوان) ی (شێرکۆ بیکەس)، کە سالی (2003) بۆلاوکراوەتەو و دیوانی (پایز پیاویکی پۆمانسییە) ی (زیاد نارد عالایی)، کە سالی (2011) بۆلاوکراوەتەو. شیعری پایزی کۆمەلێک کەرەستە ی تایبەت بەخۆی ھەیە کە ھەلگری ئاماژە ی تایبەتی خۆیان، سەرەرای ئەمانە پەيوەندییەکی راستەوخۆ لەنێوان شیعری پایزی و پۆمانسیدا دەبینرێت لەم توێژینەویدا لە ئەو پەيوەندییانە دەکۆڵینەو. ھەمو ئەمانە بون بەھۆی ئەوێ کە ئەم توێژینەوێ ھە ئامادەبکەن، دەربار ی شیعری پایزی و کەرستەکانی شیعری پایزی لە شیعری کۆن و نوێدا و چەند شاعیرێک بەنمۆنە وەرگیرین کە ھەریەکە لە شاعیرانی (بێسارانی، نالی، سالم، مەولەوی، هیمن، حەسیب قەرەداغی) ین و پەيوەندی شیعەرە پایزییەکانیان بە پۆمانسییەتەو پوندەکەینەو، ئەم توێژینەوێ خۆی دەبینیتەو لە پێشەکییەکو دو تەوەرە ی سەرەکی:

تەوەرە ی یەکەم: ئەم تەوەرە ی خۆی لە باسی وەرزی پایز و کاریگەریی بەسەر شاعیرانەو دەبینیتەو، لەگەڵ نمۆنە ی شیعری چەند شاعیرێکی کۆن کە دێرە شیعریان قەسیدە ی پایزییان ھەیە، وەک شاعیران (بێسارانی و مەولەوی و نالی و سالم) و دەرخیستی ئاستی پۆمانسییەتی ئەم دەقانەدا.

تەوەرە ی دوەم: ئەم تەوەرە ی خۆی دەبینیتەو لە کورتە باسێک دەربارە ی سەرھەلانی پۆمانسی لە ئەدەبی کوردی و تایبەتمەندی پۆمانسی کوردی و شیکردنەوێ (سێ) دەقی شیعری پایزییە کە پیکھاتون لە دەقی شاعیران (بێسارانی و هیمن موکریان و حەسیب قەرەداغی). لە شیکردنەوێ ئەم دەقەدانەدا گرنگی دراوە بە تایبەتمەندی پۆمانسییەکانی ناو ئەم دەقانەو دۆزینەوێ پەيوەندی شیعری پایزی و

پێبازی پۆمانسی و ئاماژەى کەرەستە پایزییەکان، لە کۆتاییدا ئەنجامی توێژینەوهکەشمان لە چەند خالێکدا خستەتەرەو.

لەم توێژینەوهیەدا میتۆدی شیکاریی وەسفیمان بەکارهێناوە، لە هەندێ شوێنیشدا میتۆدی شیکاری دەرونیی دیتە ناو توێژینەوهکەوه، گرنگی ئەم توێژینەوهیە خۆی لەوهدا دەبینیتەوه کە تاوەک و ئێستە هیچ توێژینەوهیەک نییە کە باس لە پەيوەندى نێوان شیعری پایزی و پێبازی پۆمانسیدا بکات، بەلام دەتوانین چەند توێژینەوهیەکمان بەرچاوبکەوێت دەرباری شیعری پایزی، ئەوهی تاوەک و ئێستا بەرچاومان کەوتە، دو توێژینەوهی کە هەردوکیان لەسەر شیعری پایزی (بیسارانی) کراوە، یەکیان لە ژمارە (5) سالی (2006)ی گۆڤاری زانکۆی کۆیە بـلاوکراوەتەوه، بە ناوێشانى (تیکستە پایزییەکانى بیسارانی) لەلایەن (د.محەمەد ئەحمەد کەساس) هەو ئامادەکراوە، ئەویتیریان لە ژمارە (20)ی حوزەیرانی (2007) بەشی (B) گۆڤاری زانستی زانکۆی سلێمانی بـلاوکراوەتەوه بە ناوێشانى (مۆتیڤى پایز لە شیعەرەکانى بیسارانیدا) لە لایەن (د.ئەنوەر قادر محەمەد) هەو. سنورى توێژینەوهکەمان خۆی لە چەند دێرە شیعریکی پایزی شیعری کۆن و (سێ) دەقی شیعری پایزی دادەبینیتەوه کە شیمانکردونتەوه و بنماکانی پۆمانسییمان تیا دا دەستیانکردەوه.

وەرزى پایز کارىگەرى بەسەر شاعیرانەوه:

پایز یەکیکە لە چوار وەرزهکەى سال کە لە سنورى جوگرافى کوردستان زۆر بە جوانى دەردەکەوێت، بە پۆژمیری زاینیى لە (9/21)وه، دەستپێدەکات هەتا (12/21)بەردەوام دەبێت، لە مانگەکانى (ئەیلول، تشرینی یەكەم، تشرینی دوهم) پیکدیت و بە پۆژمیری کوردی مانگەکانى (پەرزەر، خەزەلۆەر) (گەلاریزان). سەرماوهرز) دەگریتەوه، لەم وەرزهدا گۆرانکاری زۆر لە کەشوههەدا پوهدات، گژوگیا زەرد دەبن و درەختەکان بەرهمەکانیان پێدەگات و گەلای دار دەوهریت و باران و وەرزی سەرماو چاندنی تۆو و دەغلۆدان دەستپێدەکات، شەوگار درێژ و پۆژ کورت دەبیتەوه، پەشەبا و زاریان خویان دەنوین. هەمو ئەمانە کارىگەرى دەبیت بەسەر بارى دەرونى شاعیران و هەست و سۆزبانەوه، شاعیران دیار دە و پودا و کەرەستە پایزییەکان بۆ زۆر مانا و مەبەستى جیاجا لە شیعەرەکانیاندا بەکاردههێنن و شیعری پایزی لیدروستەدەکن.

شیعری پایزی و کەرەستەى شیعری پایزی:

شیعری پایزی ئەو شیعرانەن کە خویان لە چوارچیوهی شیعری سروشتیدا دەبیننەوه، و باس لە وەرزی پایز و دیار دە و پیکهاتەکانى ناو ئەم وەرزه دەکەن و بۆ مانا و مەبەست و ئاماژەى جۆراوجۆر بەکاریدههێنن. هەرچی کەرەستەى شیعری پایزیشە کۆى ئەو وشە و دەستەواژانە دەگریتەوه کە باس

لەوهرزى پايز و ڤوداو و گۆڤانكارىيە بەرجەستە و واتاييەكانى ناو ئەم وەرزه دەكەن و بۆ واتاو مەبەست و ئاماژەى تاييەتى بەكاردەهيترين. هەر لەم ڤوهه شاعيريكي وەك بيساراني ((چەمكەكانى سروشت و كەرەسه و دياردەكانى، پايز و خەزان و هەلۆهرين و دابران و توڤەى و خەمناكى لەلايەك، لەلايەكى تر خودى وبارى سايكۆلۆژى و كزى ولاوازى مۆنۆلۆژى ناخى خۆى بەرامبەر و هاوتا كردوه كه ئەنجامى لەناوچون فەنابونە)) (سعيد، 2006: 131).

بەكارهيتانى كەرستەى شيعرى پايزى لای شاعيرانى كۆن ڤەنگدانەوهى ڤۆمانسييەت تياياندا:

هەر وەك دەزانریت، ئاوردانەوه لە سروشت و بەرجەستەکردنى لە شيعردا يەكێكه لە خەسلەتەكانى شيعرى ڤۆمانسى، لە نيو دياردە سروشتيەكانيشدا ويناكردنى وەرزی پايز زياتر شيعر بەرهو ڤۆمانسييەت دەبات، بەلام ئەمە ئەوه ناگەيەنیت لە شيعرى كۆندا باسى پايز نەكرائیت. بەلكو زۆر لە شاعيره كۆنەكان باسيان لە پايز كردوه يان وەك ڤەمزيك لە شيعر و غەزەلەكانياندا بەكاريانهيئاوه، بۆنمونه: نالى يەكێكه لە ئەو شاعيره كۆنانەى كه دەتوانریت لە ديوانەكەيدا زۆر كەرستەى شيعرى پايزى بدۆزريتەوه، ليرەدا چەند نمونەيەكى دەخەينه ڤو:

وهره تا عالەمى قەلبت نيشان دەم

كەوا فەقري غيناية، مردنى ژين

تيدا ئومميد و بيم گريه و سۆز

بەهار و پايز و زستا و هاوين (مدرس et al، 1391: 362)

هەرچەندە لە شيعرى كلاسيكدا، سەربەخۆى واتاي ديڤە شيعرەكان پاريزراون، بەلام پيويستە واتاي ئەم دو ديڤە پيکەو ليکبەدەينهوه بەم شيوەيه، واتاي گشتى دەقەكە دەرختيني جيهانى فراوانى دل و ئەهلى دلە، خاوەن دلداران جيهانيكى وەهايان هەيه كه تواناي كۆكردنەوهى حالە جياواز و دژبەيەكەكانى هەيه، هەر بۆيه شاعير كەسى بەرامبەر و دويتراو بانگ دەكات پيى دەليت: وەرە تا جيهانى دلە پيشاندهم، بانگ كردن بەم دەستەواژەيه دەستبەجى دويتراو كيشدەكات بۆ گويگرتن و شاعيريش بەردەوام دەييت و دەليت: لە جيهانى دلدا هەژارى دەولەمەندييه، مردنیش ژيانە. واتا ئەو كەسانەى كه خاوەنى دلن پاش مردن ژيانيان دەست پيڤدەكات و بە سەرۆت و سامانى نەبڤاوه دەگەن، لە جيهانى دلى دلداردا ئوميدىك هاوچەشنى بەهار و ترسيكى پايزى و گريانيكى فرميسك بارانى وەك زستان و دليكى ڤر لە سۆزى وەك گەرمای هاوين هەيه. هەرچەندە نالى هەر چوار وەرزهكەى سالى بەكارهيتاوه بۆ دەرختيني جيهانى دلى دلدار بەلام ئەوهى لەم دو ديڤەدا پەيوەندى بە باسەكەى ئيمەوه هەيه، ويناكردنى وەرزی پايزە بە ترس و بيم، هۆكارى ئەم

ترس و بیمهش دهگه پیتته وه بۆ ئه و که شوه وه بهرچه ستهیه ی که وهرزی پایز دروستی دهکات و کاریگهری بهسه ر دهرونه وه ده بیئت و ترس بیمی لپه یدا ده بیئت، ئه مه ش که شیکی پۆماسی دینیتته ئاراهه.

هه وره ها نالی له ده قیکی (23) دپره شیعریدا، وه سفی حوجهه که ی دهکات و باسی حال ی حوجه و ژیا نی خوی له ناویدا دهکات، له یه کیک له دپره شیعره کانیدا باس له وه دهکات که سه ربانی حوجهه که ی له بری ئه وه ی کای پیدا بکریت، بۆ ئه وه ی سه ربانی حوجهه که یان به هیز بیئت و تکه نه کات گه لای پایزی پیدا ده کریت و ده لیئت:

روژ و شه و خوش خوش له باتی کا، گه لای پیدا ده که ن

وه ک گه لاپزانی پایز یه ک یه کی ده پزیتته ناو (مدرس et al، 1391: 368)

ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس و کورپه کانی به م جو ره واتای ئه م دپره یان کردوه ((حوجهه که ی ئیمه ئه وه نده شه ق و شر بو بۆ ئه وه ناشی کای پیا بکه ن، گه لای دره ختی پیا ئه که ن وه ک بل یی تازه داره را کرابی، که چی له گه ل ئه وه شدا گه لاکانیان یه ک یه ک ئه که ونه خوار وه ک بل یی گه لاپزانی پایز بی.)) (مدرس et al، 1391: 368).

نالی به به کاره یانی که رهستی پایز له وسفکردنی حوجهه که ی به رده وامه وه ئه مجاره باسی سه رمای سه رتای پایز دهکات له حوجهه که یدا دهکات و ده لیئت: هه ر له م سه رتای وهرزی پایزه وه حوجهه که مان هیته ده سارده ده لیی ئه و چوار تاقه یه¹ که سه رما له هه رچوار لاوه هیترشی بۆ هیناوه و خودی سه رما له ناو حوجهه که دا سه رمای ده بیئت، به وینه یه کی هونه ریی زور جوان سه رمای سه رتای وهرزی پایز دره ده خات.

هه ر له ئیستاه وه ها سه رمای تیدا سه رما ده بی

ره نگه ناوی لی بنی چوار تاقی سه رما تی خزاو (مدرس et al، 1391: 369)

ئه گه ر له م دپره دا به ها وه لکاری کاتی (هه ر له ئیستاه وه) ئاماژه ی بۆ سه رتای وهرزی پایز کرد بیئت و به باسی سه رمای ته زینه ری ناو حوجهه که ی باسی له سه رمای سه رتای وهرزی پایز کرد بیئت، ئه و له دپری دوا ی ئه مه شدا به که رهسته پایزییه کانی (ئاسمان، هه ور، غه مگین) دو دپری پیش خوی به ته واهه ی دهکات به شیعریکی پایزی و ده لیئت:

ئاسمان هه ورین ده بی، ئیمه ش به غه مگینی ده لیین:

ئه ی خودا چ بکه ی ن له ژیر ئه م کا وه ی که س تیا نه ماو؟! (مدرس et al، 1391: 369)

وهكو دهبنين به هاتنى يهكهمين هه ورهكانى وهرزى پايز ئەمانيش غەمبار دەبن، هۆكارى ئەمەش دەگەرپتەوه بۆ كهشى پايزى و شرو شهپرپوى حوجرهكەيان.

ئەوهى له ئەم سى دپره شيعرهى ناليدا بهديدهكریت بهكارى هينانى وهرزى پايز و كه رهسته پايزيهكان بۆ زياتر وهسفى حالى حوجرهكەى بهكارهاتوهو كه متر خوديهت تيداا دهبنريت، ئەمەش شيعرهكه له تايبهتمهنديهكى گرنگى رۆمانسييهت دوردهخاتهوه، بهلام لهنيو دپره شيعرهكانادا باس و خواس و وشهگهلى وهك: (شهو، سهوما، ههور، غەم) دهبنريت، كه ئەمانهش وشهى رۆمانسين. دهتوانين بلين له ئاستى وشهدا تايبهتمهندى رۆمانسى بهدى دهكریت بهلام له روى بابتهيهوه له رۆمانسييهت دوره.

نالى له دپره شيعريكى تردا دو كه رهستهى شيعرى پايزى بهكارهيناهه كه بهشيك له شهوگارى پايز يهكيان شهوى يهلايه كه دريژترين شهوى ساله و كوتا شهوى وهرزى پايزه. ئەوى تريان شهوى دهيجوره كه تاريكترين شهوانى ساله، مادهم شهوانى دهيجوريش تاريكه كهواتا دريژيشه چونكه تا شهو دريژتريت تاريكتريشه، كهواته ئەو شهوانهش ههر دهيت له ناو وهرزى پايزدا بن. چونكه دريژترين شهوانى سال يهكسانه به تاريكترين شهوان، به تايبهتى ئەگەر ههور و ههلاو بارانيشيت.

شهوى يهلايه، يا ديجهوره ئەمشهوه

كهديدهم دور له تو بى نوره ئەمشهوه؟! (مدرس et al، 1391: 397)

لهم دپرهدا نالى وينهى دو شهوى شهوگارى پايزمان پيشاندهدات و كه تاريك و بى روشناين، نالى حالى خوى له دورى يار دهچوينيت به ئەم دو شهوه و دهليت: له دورى تو ديدهم بينوره وهك شهوى يهلا و دهيجور. شهو و دورى يار له ريبازى رۆمانسيزمدا پيگهيهكى گرنگى ههيه بويه لهم شيعرهشدا ههست به كهشى رۆمانسى دهكریت.

يهكيكى تر له شاعيرانى كون، كه كه رهسته پايزى له شيعرهكانياندا بهكارهيناهه سالمه، ئەگەر سهيرى ديوانهكهى بكهين دهبنين له چه ندين دپره شيعريدا بهشيوهيهكى راستهوخو وهرزهكانى سال بهكارهينراون و هيماو ئاماژهى تايبهتى پيداوان، بهتايبهتى بههار، ههروهها وهرزى پايزيش له دپره شيعرهكانى سالما بهدى دهكریت، بهلام بۆ دروستكردنى واتاى كاريگەر زياتر له گهلا وهرزهكانى تردا پيگهوه بهكارهيناون:

تهماشاه كهن بههارستانى دلبر خهزان دينى

له شيهرهى ((سالم)) بىچاره، رهنكى كههروبا زاهير (مودهرريس، et al، 2015: 366)

واته ((وهرن سهيرى ئەم ناكوكيه بكهن، كه چون دلبر دهبيت هوى خهزانى رهنك زهردى من. كاتى دلخوشى يار، رهنكى زهردى كارهبا له روخسارى سالمى بى چارهدا ديار وئاشكرايه.)) (مودهرريس، et

al, 2015: 366). جگه له ئەم لیكدانهوه دهكریت مه بهستی سالم له پهنگ زهردبونی، لهكاتی بینی پهنگ و روی جوانی یاریدا بۆ ئەوه بگهڕێتهوه كه یهكسهر بکهوێته بیرى دابراڤان و جیابونوهی یاری ئەمهش توشی دلپراوکی و ترسی بکات پهنگ زهرد بیټ، بهکارهێنانی وشه‌ی کاره‌با و به‌ستنه‌وه‌ی به‌واتای پهنگ زهردی پایزه‌وه، نوێگه‌رییه‌که بۆ ئەو کاته‌ی که سالم ئەم شیعری تیادانوسیوه.

سالم له دێره شیعریکی تریدا هه‌رچوار وهرزه‌که‌ی سال پیکه‌وه کۆده‌کاته‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی په‌وانیژی ناوازه‌ حالی خۆی به‌ وهرزه‌کانی سال ده‌چوینیت، به‌ کۆکردنه‌وه‌ی چوار وهرزه‌ی سالیش له دێره شیعریکدا چواندنێ حالی خۆی به‌و وهرزه‌کانی سال وینه‌یه‌کی چروپرو سهرنج پاکیشی دروستکردوه.

چهار فه‌صلی، له هه‌ر فه‌صلا به‌ یه‌کده‌م واله لای ((سالم))

به‌هار ئه‌شک و خه‌زان پهنگ و زمستان ئاه و دل هاوین! (موده‌رریس، et al, 2015: 603)

ده‌توانین ئەم دێره به‌م شیوه‌یه‌ واتا بکه‌ین: له هه‌ر ساتیکدا هه‌ر چوار وهرزه‌که‌ی سال وا له لای سالم و له ناخ و پوخساریشیدا ده‌بی‌نریت، فرمیشکی وه‌ک بارانی به‌هاره، پهنگی زهرده وه‌ک خه‌زان، هه‌ناسه سارده وه‌ک زستان و دل‌یشی گهرمه وه‌ک هاوین. ئەوی په‌یوه‌ندی به‌ باسی ئیمه‌وه هه‌یه له ئەم دێره شیعردا سالم پهنگ زهردی خۆی چواندوه به‌ پهنگ زهردی پایز و وینه‌یه‌کی جوانی لیدروستکردوه، له‌م لیکچواندنه‌شدا ته‌نها لیچو که پهنگه‌ خۆیه‌تی و له‌و چو که پایزه‌ به‌کارهاتوه و ئەوزاره‌و روی لیکچواندنێ به‌کارنه‌هێناوه.

به‌هۆی به‌کارهێنانی وهرزه‌کانی سال بۆ ده‌ربڕینی حالی خۆدی و خسته‌نپرویی خودییه‌ت به‌م شیوه‌ هونه‌رییه به‌رزه، هاوتا له‌گه‌ڵ باسی خه‌م و خه‌فته و ئاهی سارد ناوه‌رۆکیکی رۆمانسی به‌رز به‌ ئەم دێره شیعره ده‌به‌خشریت.

بیسارانی شاعیریش وه‌کو کۆنترین شاعیری ناو ئەم شاعیرانه، که به‌شیوه‌زاری گۆران شیعری نویسیه‌وه و ((سروشت هه‌میشه به‌شیکی به‌رچاوی به‌ره‌می شاعیرانی ئەم دیالیکته بوه. بی‌جگه له ته‌رخانکردنی غه‌زله‌ی تایبه‌تی بۆ ئەم مه‌به‌سته، له شیعیر و نیگارکێشانیشدا ئه‌رکیکی هونه‌ری گرتوته ئه‌ستۆ و به‌شیکی سیستمی وینه‌ی شیعری و بونیادی پیکه‌هێناوه)) (مه‌مه‌د، 2007: 7). بابته‌ی پایز له شیعری بی‌سارانیدا بابته‌تیکی به‌رچاوه، له دیوانه‌که‌یدا ⁱⁱ (نۆزده) غه‌زله‌ی تایبه‌ت به‌ پایزی هه‌یه. سه‌رجه‌می غه‌زله‌کانی ئەم دیوانه (سی سه‌دو شه‌ش) غه‌زله‌ن، هه‌روه‌ها له هه‌ندی دێرو شوینی تری شیعره‌کانیدا پایز و وینه‌ی پایز به‌دی‌ده‌کری‌ن (مه‌مه‌د، 2007: 8). بۆیه به‌پێویستی ده‌زانین نمونه‌ی شیعری پایزی شیوه‌زاری گۆرانیش به‌هێنینه‌وه، بی‌سارانی ده‌لالت:

چراخ! وه‌ په‌زان، چراخ! وه‌ په‌زان

ئارو پیم کهوت شیان وه پەزان

به زوان هال پەرسام جه خەزان

تەن بیهن مەجروح چون ماران گەزان

واتم هە ی خەزان پەژیدە ی چەمەن

ئۆستاد نەققاش بلەرم یەمەن (حەبیبی، 2020: 268)

واتا: ئە ی یارⁱⁱⁱ ئەمرو پیم کهوتە ناو باخەکان و پۆشتم بو ناو باخان، بەزمانی حال پرسیارم کرد لە گەلای وەریوی دارەکان، که جەستەتان وەک چەستە ی مروڤیکی مارنگەستە بریندار بوە لە لە دوری لقی دارەکان؟ وتم هە ی گەلای وەریوی درەختەکان، که بەدەست مامۆستای درەختە ی بلەرمی یەمەنییەو، لە ناو چەمەنستانا کیشراوێت.

لێرەدا بێسارانێ چەند کەرەستە یەکی شیعری پایزی بەکارهێناوە وەکو (باخ و باخات یان پەزەدیم لە وەرز ی پایزدا، گەلای وەریو، سەوزەگیای وەرز ی پایز) لەم کەرەستانە چەند وێنە ی دروستکردووە ((شاعیر لەناو پەزە دیمەکاندا وەستاوە، گەلایەکی وەریو دەدوینی و گەلاکە ی دەبیته هاوخم و زمانحالی شاعیر... ئەمە مروڤاندنی سروشتە و هینانە زمانییەتی، که ناراستەوخی و ناسکیژییەک دەداتە غەزەلەکەو بە پیزی دەکات)) (حەبیبی، 2020: 15). سروشت کارەکتەری سەرەکییە لەم شیعەرەدا، ئەمەش شیعەرەک بە ئاراستە ی رۆمانسییەت رادەکێشێت.

مەولەویش وەک یەکیکە لە شاعیرە کۆنەکان، بە گەرنیکی کەم بەناو دیوانەکەیدا بە ئاسانی شیعری پایزیت بەرچاو دەکەوێت. که ماناو مەبەستی تایبەتی داوە بە کەرستەو وشە پایزییەکان، بۆنمۆنە لە شیعریکیدا که بۆ هاوڤیکی نویسیوە که وەرز ی پایز هاتووە و ئەو هەر لە کویستان ماوەتەو نەگەراوەتەو بۆ گەرمیان (مدریس، 1386: 348). دەلیت:

فەسل نەو پایز تازەکەردەن مەیل

شەمال هەرزان کەرد پشتمی نەو سوەیل (مدریس، 1386: 348)

واتا: وەرز ی پایز هاتەو مەیل و پەیمانی نویکردووە بای شەمالیش ئەو گەلانی وەراند که ئەستیرە ی سیوہیل ئەوانی زەرد و هەرزان و کەم بایەخی کردبو.

لەم دێرەدا سێ کەرەستە ی شیعری پایزی بەکارهێناوە، که ئەمانەن (پایز، بای شەمال، ئەستیرە ی سوہیل) و وەس فیکی سەرتای هاتنی وەرز ی پایزیان پێدەکات.

گیج سهر کاوان جه سهردی بین کهیل

بۆ مدان چون بۆی بی وهفای لهیل (مدریس، 1386: 348)

واتا: ((چال و شیوی شاخهکان پربون له سهرما، وه و هک بی وهفایی لهیل چون بۆی دی، ئهوانیش بۆی سهرمایان لیدی)) (مدریس، 1386: 348). ئهگهر سهرنج بهدهین ئهم دیره شیعره له ئاستیکی زور بهرزی هونه‌ریدايه، چونکه وینه‌ی ههستی بۆنکردنی دروستکردوه له شتیک که بۆی نییه ئه‌ویش بیوه‌فای یاره، بۆی سهرمای وهرزی پایز که شیو و شاخ و دۆلی پرکردوه چواندوه به بۆی بیوه‌فای لهیلا. واتا بۆنیکی هیناوه‌ته‌بون که بونی نییه پاشان بۆی سهرماش که به‌لوت و ههسته‌وه‌ری بۆنکردن ههستی پیناکریت، چواندوه به بۆی بیوه‌فای یار(لهیلا). واته نه‌بویه‌کی هیناوه‌ته‌بون نه‌بویه‌کی تری پی چواندوه. که ئه‌مه‌ش شتیکی ناوازه‌و سهرنج ڕاکیشه.

به‌ر که‌نار کزه‌ی ده‌رون پر داخان

په‌ی تو ته‌سدیعهن سهردی له‌یلاخان (مدریس، 1386: 348)

له‌م دیره‌شدا هاوشیوه‌ی دیری پیشوتری خوی وشه‌ی (کزه‌ی سهرما)ی به‌کارهیناوه، ده‌رونی خودی شاعیر له‌ تاو دوری یار ده‌ته‌زیت، له‌م دیره‌دا مه‌وله‌وی هه‌ولی ئه‌وه ده‌دات به‌ هۆی کزه‌ی سهرماوه کزه‌ی دوری دۆستان به‌بیر دۆسته‌که‌ی به‌یینه‌وه و کاریگه‌ری هه‌بیته‌به‌سه‌ریه‌وه هه‌تا بگه‌ریته‌وه بۆ گه‌رمیان و هه‌م خۆی له‌ کزه‌ی سهرما بیاریزیت و هه‌م دۆستانیشی له‌ کزه‌ی دوری پرگار بکات.

له‌م نمونه‌دا ده‌بینین که مه‌وله‌وی وینه‌ی شیعره‌ی له‌ که‌رسته‌ پایزییه‌کان دروستکروه ئاماژه‌ی تاییه‌تی پیداون، بۆ نمونه: کزه‌ی ساردی پایز ئاماژه‌یه بۆ کزه‌ی دوری یار، بۆی ساردی سهرما ئاماژه‌یه بۆ بۆی دوری یار... هتد. کۆی ناوه‌رکی شیعره‌که‌ش له‌ ده‌وری دوری و دا‌پ‌ران له‌ یار له‌خۆده‌گریت که ئه‌مه‌ش تاییه‌تمه‌ندییه‌کی تاییه‌تی شیعره‌ی رۆمانسییه.

رۆمانسییه‌ت له‌ شیعره‌ی پایزی کۆنی کوردیدا:

پاش ده‌ست نیشانکردنی که‌رسته و وشه و ده‌سته‌واژه‌ی شیعره‌ی پایزی و لیۆردبونه‌وه له‌ شیعره‌ پایزییه‌کان ده‌گه‌ینه‌ ئه‌و ئه‌نجامه که شیعره‌ی پایزی بابه‌تیکی گرنگی ناو شیعره‌ی رۆمانسی کوردیه، پیش سه‌ره‌ل‌دان و په‌یدا‌بونی رییازی رۆمانسیزم شاعیرانی کۆنی کورد جگه له‌ ئه‌وه‌ی شیعره‌ی پایزییان هه‌بوه و له‌ شیعره‌کانیاندا وشه‌و که‌رسته‌ی پایزیشیان به‌کارهیناوه، شیعره‌ پایزییه‌کانی بی‌سارانی و مه‌وله‌وی به‌لگه‌ی ئه‌م راستیه‌ن، بی‌سارانی ((کۆله‌که‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی رۆمانسیزم وه‌ک سروشت و خودی و ئافره‌ت و

خۆشه‌ویستی و ڕه‌شبینی و خه‌مناکی به‌شیوه‌یه‌کی گونجاو و ڕۆمانسیانه له‌گه‌ڵ دیمه‌نه و تابلۆ پایزییه‌کانی تریفه‌ی کردون ئه‌گه‌ر له‌ ته‌وه‌ره‌و پایه‌کان به‌رزتر نه‌بن ئه‌وا هاوشانیانه)) (سعید، 2006: 131).

هه‌روه‌ها له‌ هه‌ندێ نمونه‌ی شیعری کۆندا ئه‌وه به‌پۆنی ده‌بینن که شاعیران پایز و که‌رسته پایزییه‌کان بۆ ده‌رخستنی حاڵی خۆیان به‌کارهێناوه‌و خودییه‌تی خۆیان به‌ پایز چواندوه، که ئه‌مه‌ش سیمای تایبه‌ت مه‌ندییه‌کی شیعری ڕۆمانسییه، وه‌ک شیعره‌که‌ی سالم که پیشتر له‌سه‌ری دواوین و ده‌لیت:

چهار فه‌صلی، له‌ هه‌ر فه‌صلاً به‌ یه‌کده‌م واله لای ((سالم))

به‌هار ئه‌شک و خه‌زان ڕه‌نگ و زمستان ئاه و دل هاوین! (موده‌ریس، et al، 2015: 603)

به‌لام نالی له‌ و شیعره‌یدا که باس له‌ حوژه‌که‌ی ده‌کات له‌ ڕیگه‌ی پایز و که‌رسته پایزییه‌کانه‌وه باسی حاڵ و بالی خۆی ناکات و باسی حاڵ و بالی حوژه‌که‌ی ده‌کات و له‌ خودی خۆی نه‌دواوه به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆی به‌لکو که‌رسته پایزییه‌کانی بۆ باسکردن له‌ بابه‌تیکی دور له‌ خۆی به‌کارهێناوه، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌ینیت که له‌ شیعری کۆندا که‌رسته پایزییه‌کان جگه‌له‌وه‌ی که بۆ شه‌رحی حاڵی خودی به‌کارهاتوه بۆ شه‌رحی حاڵی غه‌یره خودیش به‌کارهاتوه.

شیعره پایزییه‌کان و که‌رسته‌ی شیعری پایزی کیشمان ده‌کهن بۆ شیعری ڕۆمانسی، بۆیه به‌ پێویستی ده‌زانین کورته‌یک له‌ سه‌رتای سه‌ره‌له‌دان و گه‌شه‌کردنی ڕیپازی ڕۆمانسی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا ئاماژه پێده‌ین، ((که باس له‌ ده‌رکه‌وتن و بلاوبونه‌وه‌ی ڕیپازی ڕۆمانسیزم له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا ده‌کرێ راسته‌وخۆ به‌ تازه‌بونه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی کوردیی ده‌به‌ستریته‌وه، به‌و پێیه‌ی هه‌رچی ئه‌ده‌بی کوردی پێش ڕۆمانسیزم هه‌یه ده‌چێته‌ خانه‌ی ئه‌ده‌بی کلاسیزمی کوردیه‌وه)) (حوسین، 2007: 109). زۆربه‌ی توێژه‌ران سه‌رتاکی سهدی بیستهم به‌ سه‌رتای ده‌ستپێکی ئه‌ده‌بی نوێی کوردی داده‌نین، به‌تایبه‌تی فه‌ره‌اد پیربāl له‌م ڕه‌وه ده‌لیت ((ئیمه‌ سالی 1898 ده‌که‌ینه به‌رواری سه‌ره‌له‌دانی ((شیعری نوێ)) و ته‌نانه‌ت ئه‌ده‌بی نوێ)) (پیربāl، 2005: 24)، چه‌ندین هۆکاری کۆمه‌لایه‌تی و ئابوری و سیاسی هه‌ن که بوه هۆی ئه‌وه‌ی له‌م سالا‌نه‌دا ڕیپازی ڕۆمانسی له‌ کوردستان بلاوبیته‌وه، گرنگترین سه‌ره‌له‌دانی دروستبونی یه‌که‌م ڕۆژنامه‌و چاپخانه‌ی کوردیه‌، که ده‌بیته به‌ردی بناغه‌ی ڕۆژنامه‌نوسی کوردیش له‌ سالی (1898) هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ وای له‌ پیربāl کردوه که ته‌نانه‌ت سالی سه‌رتای سه‌ره‌له‌دان و بلاوبونه‌ی ئه‌ده‌بی نوێی کوردی دیاری بکات.

هه‌رچه‌نده به‌شیوه‌یه‌کی ڕیکخراو سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی ڕۆمانسیزمی کوردی له‌ شیعره‌کانی پیره‌می‌رد و شیخ نوریدا ده‌رکه‌وت و دواتر گوران بوه یه‌کێ له‌ دیارترین رابه‌رانی ئه‌وم ڕیپازه. به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش بخه‌ینه‌په‌و، که پیشتر سیمای و تایبه‌تمه‌ندی ڕۆمانسی له‌ شیعری کوردی شیوه‌ی گوران(هه‌ورامی)دا ده‌رکه‌وتوه، کاریگه‌ریان هه‌بوه به‌سه‌ر شاعیرانی پاش خۆیان، به‌تایبه‌تی کاریگه‌ری مه‌وله‌وی و خانه‌ی

قوبادی و بیسارانی به سهر شاعیرانی وهکو پیره میرد و گۆران به رونی ههستی پیده کریت (حوسین، 2007: 111). سهرتای شیعی رۆمانسی له ناو ئهدهبی کوردیدا، دهگهڕێتهوه بۆ بیسارانی، چونکه ((شاعیریکه بۆ یهکه مجار له چوارچیوه ئاینیه که ترازوه بابته و ناوه پۆکی وهسف و کومه لایهتی و خوشه ویستی و لیرکایی خستوه ته نیو فهزای شیعره وه)) (سعید، 2006: 131). کهواته ئهگهر سهرتاکانی سهدهی بیستم سهرتای هاتنه ناوه وهی رپیازی رۆمانسی بیت بۆ ناو ئهدهبیاتی کوردی، میژوی شیعی خاوهن تایبهتمهندی رۆمانسی دهگهڕێتهوه بۆ سهدهی (حهڤده).

پاشان شاعیری شیوهزاری گۆران (هه ورامی) مهولهوی داهینه و گهشه پیده هری رۆمانسی کوردیه، بهلام شیعره رۆمانسییهکانی بیسارانی کۆنتره هۆکاری ئهمش دهگهڕێتهوه بۆ سروشته تایبهته رۆمانسییه که ناوچهی هه ورامان، بیسارانی پیش شیعی رۆمانسی شاعیرانی ئه وروپیش کهوتوه، چونکه بیسارانی زیاتر له سهده و نیویک پیش (فیکتۆر هۆگۆ) تهقهی له ده رگای رۆمانسی داوه، کهواته ئهگهر سهرتای ده رکهوتنی رۆمانسی ئه وروپی بۆ کۆتاییهکانی سهدهی (ههژده) و سهرتاکانی سهدهی (نۆزده) بگهڕێتهوه ئه و شیعی رۆمانسی کوردی سهده و نیویک پیش ده رکهوتنی رۆمانسی ئه وروپی ده رکهوتوه ئهگهر تهنها بیسانیش ههژمار بکهین و بۆ شاعیرانی پیش بیسانیش نهگهڕینهوه (سالج، 1375: 24-25).

سیماکانی شیعی رۆمانسی:

به شیوه یکی گشتی سیمای تایبهتمهندی شیعی رۆمانسی ((خه م و په ژاره و ژانی دوری یارو ته نیایی و ههستکردن به بینه شبون له ژیان، ماکیکی سه رکیی شاعیرییه ت و به رهه می رۆمانتکییه کان بو به رادهیه ک وای لیهاتبو ره شیبینی بالی به سهر به هه مه کانیاندا کیشابو)) (الاصفر، 2008: 71). له پوی ناوه پۆک و روخساره وه (رژگار عومه ر فه تاح) له کتییی (رۆمانسیزم له شیعی هیمن و محه مه د نوری دا) به م شیوهیه ئاماژه به خاسییه ت و تایبهتمهندییهکانی رپیازی رۆمانسیزم دهکات له م خالانه دا کورتی دهکینهوه:

- 1- به کارهیتانی کیشی په نجهی خۆمالی دورکهوتنه له یهکییتی سه روا ئه م ههنگاوهش ورده ورده و ههنگاو به ههنگاو پوی دا.
- 2- سادهی و رهوانی له زمانی شیعیریدا و رونی ئاشکرای له واتا داو جوانی له ئاوازا.
- 3- به کارهیتانی وینهی و تابلوی شیعی تازه.
- 4- یهکییتی بابته، واتا هه مو شیعره که باس له یهک بابته بکات.
- 5- سروشت وهک که رسهتیهکی نویی شیعی و مامهلهیهکی نویی له گهڵ سروشتدا.
- 6- ئافرهت و جوانی ئافه رت و خوشه ویستی.
- 7- نیشتمان ونیشتمان پهروهی.

8- ئەنئىشە و خەون و خەيال.

9- ھەست و سۆز و بەزەى... سەرەپاى ئەمانەش شىعرى پۆمانسى كوردى گەلىك تايبەتمەندى تىرى ھەيە ھەك گرنگى دان بە خودىيەت و تاكىيەتى و گۆشەگىرى و گەپانەو ھە پابردو نامۆى دلەپاوكى و پەشبینى لە گرنگترین تايبەتمەندىيە ديارەكانى شىعرى پۆمانسى كورد (فەتاح، 2013: 40-41).

ئەگەر ئىتمە ئەم خالانە بكەين بە پيۆەر و شىعرى پايزى پى بپيۆين دەبينن زۆربەى زۆرى شىعرە پايزىيەكان دەچنە خانە پۆمانسىيەتيكى پون پەوانەو ھەر بۆيە دەتوانين بليين لەگەل سەرھەلەدان و بلاوبونەو ھى شىعرى پۆمانسى و پيپايزى پۆمانسىزم شىعرى پايزيش زياتر گەشەى كرد.

خويندنەو ھە بۆ چەند دەقيكى شىعرى پايزى لە بەر پۆشنای پيپايزى پمانسىدا.

1- بيسارنى iv

بيسارانى بە يەكەم شاعىرى كورد دادەنريت كە شىعرى پايزى ھەيە و تايبەت مەندى شىعرى پۆمانسىش لە شىعرەكانىدا دەبينريت، ((زۆرتىنى تىكستەكانى بۆ پايزو كەرسە پايزىيەكانى سروشت تەرخانكردو ھە)) (سعيد، 2006: 131). بۆيە ليرەدا نمونەى شىعرەى پايزى بيسارانى و تايبەتمەندىيە پۆمانسىيەكانى بە پيۆيست دەزانين:

پايز نمانا

نیشانەش بە باد ستەم نمانا

خەتى غەضەبناك خەزانا وانا

پەل پەل و زار زار لە پوى خاك شانا

چەند سەرتاپا سەوز وینەى سەيدان

چەند بەرگى ھۆنين وینەى شەھيدان

چەند بە بارگەى بەرگ ھۆنەو ھە

مدرابى چون كۆى بىستونەو ھە

سەد ھەزار پەنگ نەمايە شان بى

دلدار و بی دل نهسا یه شان بی
 ناگا باد ئاما چون حال نه زانان
 بریش ته نافان چه تری خه زانان
 پاره پارش که رد وه لگی جامه دار
 ریزه ریزه بی، گرد ئاما به وار
 ستونان مهندن سهرتاپا سیا
 وینه ی غولامان جه حبه ش زیا
 منیچ چون ئه وان دهرون سفته نان

به بادی غه زه ب سه دجار که فته نان (سالج، 1375: 73-74).

واتا: ((پایز به هوی بای سته م زورداره وه خوی نواند. خه تی قین و تورپیی گه لاکانی خوینده وه، گه لاکان پهل پهل و به کزولیی وه که وتنه سهر خاک. چهند دارستانی سهرتاپا سهوز که له سهیده کان ئه چن، له گه ل چهند گولی به بهرگ خوینن دا که له شه هیده کان ئه چن. چهند بیمارو خه سته ی له ش به خوینه وه به پیوه وه ستابون ههروهک و شاخی بیستون. سه د هه زار رهنگ سهرمایه یان بو، دلداره کان و ئه وه نانه ش که دلدار نه بون له ژیر سیبه ریاندا ئه حه سانه وه. له پرپکا (با) ی حال نه زان هات و ته نافی لاسکی گه لاکانی بری. بهرگی گه لاکانی له تله ت کرد و هه مویانی ریزه ریزه خسته خواره وه. هه ر دره خته کان به ره ش پۆشی مانه وه، وه کو غولامانی حبه شه به پیوه وه ستابون. منیش وهک ئه و دارانه دلم سوتاوه و به بای غه زه ب سه د جار که وتومه ته سهر زه وی)) (سالج، 1375: 73-74).

که رسته پایزییهکانی ناو ئه م شیعره:

ئه گه ر سهیریکی پیکهاته ی گشتی شیعره که بکهین ده بینن له (نۆ) دیره شیعر پیکهاتوه (دو) دیپی یه که م ئه و تابلویه ده کیشیت که بایه کی زورداری بیهرحم هه لده کات و گه لای داره کان که تورپن له م بایه به خه مناکیه وه ده ورینیت، پاشان له دیرهکانی (سییه م و چواره م و پینجه م) دا، له تابلویه کی به هاری دار و درهخت و داره ستانه کانمان بو دهنه خشینیت، که چۆن دارستانه کان ده لئی سهیدی سهرتاپا سهوزن و گولاله سوره کان که رهنگه که ی ده لئی خوینی شه هیدن، ههروه ها چهندین که سی نه خوش سهره پای نه خوشیان هیشتا هه ر ده لئی کیوی بیستونن به پیوه وه ستاون و له م به هاردا به هیوان، دارو درخت و سروشت که خاوه نی سه ده هه زار رهنگن، عاشقان و ناعاشقانی ش له ژیر سایه یاندا ده حه سیته وه. پاشان له (چار) دیپی

کوتایدا دیسان تابلوی پایزی دیته وه ناو دهقه که و ئەم به هاره له ناو دهبات. بای بیئاگا له حالێ گه لا و گول، هه مویان له ناو دهبات، درهخته کان روت و رهش هه لده گه پینینت وهک کویله ی حه به شی، له دیری کوتایدا شاعیر حالێ خوی وهک حالێ ئەو درخته دهچوینیت که ده لێی کویله ی حه به شییه.

که واته تابلوی شیعریه که مان تابلوییه کی برگه ییه و له سی برگه پیکهاتوه که له پایزه وه دهچیته بۆ به هار دیسانه وه له به هاره وه بۆ پایز دیته وه، له کوی ئەم (نو) دیره شیعره (پینچ) یان پایزین، له ناو تابلو شیعریه که شماندا، چه ندین که رهسته ی پایزیمان هیه که وینه ی پایزی دروست دهکن و ئاماژه ی تاییه تی خویان هیه، که ئەمانه ن:

(باد سته م: بای زالمه، که بیبه زییانه گه لا زه رده کان له ناو دهبات و ئاماژه یه بۆ (ئجه ل)، خه زانا: گه لای وه ری و ئەگه ر باد سته م ئاماژه بیت بۆ ئەجه ل ئەوا خه زانیش ئاماژه یه بۆ مردنی مروقه کان، زار زار: فه قیرو بیچاره و بیده سه لات، ئاماژه یه بۆ لاوازی گژو گیا و سروشت به گشتی که له وه رزی پایزدا زۆر هه ژاری و لاوازی ده رده که ون. ته نافان چه تری خه زانان: لاسکی گه لای دار، ئەو به شیه ی گه لای دار که له نیوان پانای گه لای دار و قه دی داردایه. ستونان: داره کان. سه رتاپا سیا: سه رتاپا رهش، وینه رهشی دار و درهخت و ته نانته دهشت و ده ر له ورزی پایزا سه نچ راکیشه بۆ شاعیران. بادی غه زه ب: بای تورپی ئاماژه ی بۆ تورپه بونی خودا له به نده کانی که هه میشه خواناسان و خواپه رستان له تورپی خودا ده ترسن به هوی گونا هه وه).

ئاماژه کان واده رده که ون که شاعیر به رچونه ناو وه رزی پایز و به کاره یانی وه رزی پایز و که رهسته پایزییه کان، ئاماژه بۆ مه ردن و ئەجه ل و پیری دهکات.

تاییه تمه نییه رۆمانسییه کانی ئەم شیعره:

ئەو ئاماژانه ی که له م شیعره دا ده رده که ون و نیشانه و تاییه تمه ندی رپیازی رۆمانسرن ده توانین له م خالانه ی خواره ودا بیانخه ینه رو.

1. سروشت: پایز به شیکه له سروشت و شیعره کهش پایزییه که واته سه رچاوه ی شیعره که سروشته.
2. خه م و خه فه ت و ماته م و مردن: کوی روی ده وه روه ی شیعره که گریان و شینه بۆ نه مان جوانی به هارو هاتنی وه رزی هه لوه رین و وشک بون و زه رد بون دارو درهخت، به لام واتای قولی شیعره که ئاماژه یه بۆ ئەجه ل و مردن و پیری که ئەمهش بابه ته به رچاوه کانی رۆمانسین.
3. کوچ و دابران: کوچ و دابرانی گه لا له دار و لق، ئاماژه یه بۆ مردنی مروقه و دابرانی عاشقان له یه کتر.

4. خودبیهت: له کۆتا دێره شیعردا، شاعیر باس له حالێ خۆی دهکات که دلی وهک داری پهش و پوتی پایز سوتاوه بهبای تورپی خودا. به ئهمهش حالێ خۆی دهخاتهرو.
5. له پوی روخساریشهوه شیعرهکه بهکیشی پهنجی خۆمالی دهبرگهی نوسراوه، که کیشی شیعرى شیوهزاری گۆران (هه‌ورامی)یه و بنه‌مای قالبی شیعرى رمانسی کوردیه.
6. شیعرهکه جگه له چه‌ند وشه‌یهکی که‌می بێگانه (سه‌ید، شه‌هید، غولام، غه‌ضه‌ب) وشه‌کانی دیکه کوردی شیوه‌زاری گۆران (هه‌ورامی)ین.

1-ماتی و متی و نه‌مانی جوانی له شیعرى (ئىواره‌ی پایزی) هیمن:

سه‌ره‌رای بونی پانتاییه‌کی فراوانی وه‌سفی سروشت له‌شیعرى هیمندا، وه‌سفی وه‌رزه‌کانی سالی‌ش له شیعره‌کانیدا هه‌یه، ((به‌تایبه‌تى وه‌رزى پایز لای شاعیرانى پۆمانسیزم به‌گشتی و لای هیمن به‌تایبه‌تى به‌شى شیرى وه‌رگرتوه و پانتاییه‌کی فراوان و گه‌وره‌ی هه‌یه، چونکه‌ رهنگ و روخسار و سیماکانی ئهم وه‌رزه کۆک. ته‌ریبه له‌گه‌ڵ ده‌رونی تاریک و خه‌ماوی شاعیر)) (فه‌تاح، 2013: 62). (ئىواره‌ی پایز) یه‌کێکه له شیعره پۆمانسییه پایزییه جوانه‌کانی (هیمن)، که کۆی شیعره‌که له (سى و نۆ) کۆپله‌ی چوار نیوه‌دی‌ری پیکهاتوه. شیعره‌که له سێ تابلۆی جیاواز پیکهاتوه، له کۆپله‌ی (یه‌که‌مه‌وه) تاوه‌کو کۆپلی (شازده‌یه‌م) ده‌رباره‌ی ئىواره‌ی پایزه و له هه‌ر کۆپله‌یه‌کدا تابلۆیه‌ک ده‌نخشی‌نیت، ماتی و متی له زۆربه‌ی تابلۆکانی ئهم کۆپلانه‌دا ده‌بینریت، پاشان له کۆپله‌ی (شازده‌یه‌م) هه‌تا کۆپله‌ی (بیست و یه‌که‌م) ده‌چیته‌ ناو شه‌وگاری دور و درێژی پایز و دیسانه‌وه له‌هه‌ریه‌کێک له کۆپله شیعره‌کانیدا تابلۆیه‌کی شه‌وگاری پایز پێشانداده‌ت، به‌شى سێیه‌م و کۆتای دیته سه‌ر کیشانی وینه‌ی حالێ میله‌تى کورد به‌ ده‌ست ده‌سه‌لاتی ئیمپریالیزمی و چه‌وساندنه‌وه‌ی گه‌لانی ژێرده‌سته له‌لایه‌ن ولاتانی زله‌یز و سه‌رمایه‌داره‌وه، به‌لام ئهم باس و خواسه له سه‌ر زمانی که‌سیکی تروه ده‌خاته رو نه‌وه‌ک خودی خۆی، لی‌ره‌دا گۆرانیکی بابه‌تى روده‌دات ده‌بیت به‌شیعرى (ریالیزمی) ئیمه ئهم به‌شه‌ی شیعره‌که که کۆپله‌ی (بیست و دو) تا کۆتای شیعره‌که‌یه ناخه‌ینه چوارچێوه‌ی باسه‌که‌مانه‌وه به‌هۆی درێژه نه‌کیشانی بابه‌ته‌که‌و گۆرانی‌کاری بابه‌تى شیعره‌که‌وه، به‌لام به‌هۆی گرنگیه‌وه کۆپله‌ی کۆتایش ده‌خه‌ینه به‌ر باس.

ده‌توانین له هه‌رکۆپله‌یه‌کی ئهم شیعره‌دا و به‌تایبه‌تى (به‌شى یه‌که‌م و دوهم) بنه‌مایه‌کی رێبازی پۆمانسی ده‌ربه‌تین، بۆیه به‌پێی توانا چه‌ند کۆپله‌یه‌کی لی‌وه‌رده‌گرین و شی ده‌که‌ینه‌وه به‌لام ئه‌وه‌ی مایه‌ی تێرمانه دیارده‌ی مت بون و ماتی و نه‌مانی جوانیه له کۆی ئهم شیعره‌دا، شاعیر له کۆپله‌یه‌که‌مدا به‌م شیوه‌یه ده‌ستپێده‌کات:

له ئاسۆیه‌کی دوره ده‌ست

ئاوا بو زهردهی پایزی

دهتگوت بوکیکی به نازه

پهرده جی دیلی به زیزی (هیمن، 2014: 262)

ئهگهر سهیری ئهم کۆپله شیعره بکهین دهبینین وشه و دهستهواژهکانی (ئاسۆ، ئاوابونی زهردهی پایزی، رۆشتن و تۆرانی بوکیک به زیزی) ههمو ئهمانه وشهگهلیکی رۆمانسین له ناو ئهم کۆپله شیعره پایزییهدا، که ئاماژهن بۆ نهمانی جۆش و خرۆشی رۆژ و گۆرانی بۆ ماتی متی ئیواره و شهوی پایزی، له گهڵ نهمانی شەق و زهوقی بوکیک که ئاههنگهکی گۆراوه به رهو زیزی بیزاری. له کۆپلهی (سییه م و چواره م)یشدا، وینهی مت بونی بالندهکانی (کوتر و چۆله که پاساری و قهله پرهش) پيشاندهدات:

جوتیک کوتری سه به کلاوه

هه لکورماون له سوانهیهک

دیاره لهو دهورو به رانه

پێیان شک دی هیلانهیهک

پاساری سهرداری کۆلان

فر و جیکهیان لی برا

قهل فری... فری... تا ون بو

ههر پورهشی خوی پی برا (هیمن، 2014: 262)

رۆژ و بوک بالنده کاسب و خهلی کی ناو بازار

پاشان له کۆپلهی (شه شه مدا) دیته سهر تابلوی ههمالیک که ئاخیر کۆل و بار دهباته ژورهوه بۆ مام حاجی ئه ویش دوکانی داده خات و بهرو مال بهرپی دهکهویت و کوتایی به چالاکی ئهو رۆژه دههینیت و ئهوانیش به رهو متی دهپۆن:

ئاخر کۆلی بۆ برده ژور

بار بهریکی درێژی پوت

دهركی دوكانی گالە دا

مام حاجی و به‌ره‌ومال بزوت(هه‌یمن، 2014: 263)

پاشان له‌ کۆپله‌ی (نۆیه‌م)دا، مت بون به‌رده‌واده‌بیت تاده‌گات کیژیک که ده‌رگای هه‌وشه به‌ قایمی داده‌خات و ده‌چیته‌ ماله‌وه و هه‌مو جوانیه‌که له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بات و شوینه‌وه‌اری جوانی ناهیه‌لیت له‌ ئه‌و ناوه‌دا:

کیژیک خۆی له‌ ژور کوتاوه

ده‌رکی هه‌وشه‌که‌ی پیوه‌دا

ئیت‌ر شوینه‌وه‌رای جوانی

به‌دی ناکه‌م له‌م نیوه‌دا(هه‌یمن، 2014: 263)

به‌م شیوه‌ هه‌تا هه‌وا تاریکتر دای دنیا چۆل و مات و مت‌تر ده‌بیت و جاده‌یه‌کی خالی له‌ کور و کچ، به‌ ته‌نها جیده‌مینی.

تا تاریکان په‌یدا ده‌بی

چۆل و چۆل‌تر ده‌بی جاده

نه‌ دیت‌ه ده‌ر کیژی له‌بار

نه‌ راده‌بوری لاوی ساده (هه‌یمن، 2014: 264)

به‌م شیوه‌یه شاعیر به‌رده‌وام ده‌بیت له‌ پیشاندانی متبونی دنیا له‌ ئیواره‌کانی پایزدا تاده‌گاته ئه‌وه‌ی ئیدی سه‌یری هه‌رشتیک ده‌کات په‌نگی پایزیک مات و متی لینیشتوه و جوانی خۆی بزرده‌کات و ناشیرین دیت و جیگه‌ی ده‌گریته‌وه هه‌ر بۆیه له‌ کۆپله‌ی (دوازه‌یه‌م)دا ده‌لیت:

ته‌ماشای هه‌ر شتی ده‌که‌م

په‌نگی پایزی گرتوه

جوانی خۆی لی شار‌دومه‌وه

دزیوی پی‌زی گرتوه (هه‌یمن، 2014: 264)

ليزه دا ئو ماتي و متبونانهي كه پوده ده دن له م ئيواره پايزيه دا سه رجه م جوانيه كان له گه ل خو ي ده بن و ناشيريني و دزيوي ده و، ئه م ناشيريني و دزيوييه ش وهك پايز وه هايه له بهرچاوي شاعير، كه واته له ديدى شاعيره وه خودى پايزيش ناشيرين و دزيوه.

شاعير له كۆپله ي (شازدهيه م) وه ده چيته كه شى شه وه وه، شه وي پايز زياتر له ئيواره كه ي خه مه نگيزتره ئه م بره گه ي شيعره كه ي به م كۆپله ده ست پيده كات:

ئاخ ديسان رويه ريك دريا

له رۆژ ئه ژميري ته مه نم!

ئاخ ديسان شه و داها ته وه

من هه روا دوره وه ته نم! (هيمن، 2014: 265)

ئه وه ي له م كۆپله شيعره دا به دي ده كريت، ئاخ و ئوفه بو به سه رچوني ته مه ن و باسي چونه ناو كه شى شه وه، له گه ل ئازاري دردى دوره نيشتماني، هه ريه كي ك له مانه تاييه ته منديه كي شيعري رومانسييه و ده توانين ته نها له م كۆپله شيعره دا (سي) تاييه ته مندى شيعري رومانسي ديارى بكه ين، رومانسييه ت له كۆپله ي دواي ئه مه دا به ره و قولى ده روات و ده كه ويت ده ربيني، ئاخو ئوف له ده ست شه وگاري ره شى ته نياي و جوداي.

ئاخ ديسان چومه ژير بالي

ره شى شه وگاري ته نياي!

ئاخ، ده بي ديسان بچويزم

ژهه راوي تالي جودايي! (هيمن، 2014: 265)

ئه و ته نياي و جوداييه ي كه شاعير له م كۆپله يه دا له ناخى ده وه سكا لاي ليده كات يه كي كه له تاييه ته منديه گرنگه كانى رومانسييه ت.

شاعير له كۆپله ي (بيست و يهك) هه م شيعره كه يدا، ئه م به شه ش كه باسي شه وي پايزه به رو كوتاي ده بات و ديسان وه ده گه ريته وه بو ئيواره ي پايز و ده ليت:

دور قاقايه كم گوي لي بو

ده تگوت گولله م پيوه ده ني

چۆن به ئیوارهی پایزش

ئى وا ههیه پى بکهنى! (هیمن، 2014: 265)

له ئه نجامى ئه وه مو ماتى و متییه که شاعیر له ئهم دو به شهى شیعره کهیدا باسى کردوه و له به شى سیمه یشدا که شیعره که زیاتر ئاراسته یه کی رپالیزمی وهرده گریت، ئیدی شاعیر ده گاته ئه وه ئه نجامه ی که به شى خوی و نه ته وه که ی له ناوچون و نه مانه وه ده لیت:

گوتم: ((که وابو، ئاشنا!

به شى ئیمه له نینو چونه))

گوته: ((نا، نا، دور بنواره...))

دور بنواره... ئاسۆ پونه... (هیمن، 2014: 269)

به لام ئه وه ی له کوتا دیری شیعره که دا سه رنج راکیشه هه لگه رانه وه ی شاعیره له نائومیدییه کی قول و ماتى و متیه کی تا قهت پڕوقینه وه بۆ، ئومیدو هیوا یه کی دور که له داها تودا هه مو شتیک باش ده بیت و ئاسۆی کورد و کوردستان گهش و پون ده بیت.

خالیکی تری گرنگی رومانسییهت له م شیعره دا خودییه ته که شاعیر له به شى زۆری کۆپله کانی دا باسى ناخی خوی ده کاتو زۆر گرنگی به ئهم بواره ده دات. که واته شاعیر پایزی کردوه به که رسته یه ک و ناخی خوی پى به یان ده کات. له پوی پوخساریشه وه شیعره که به کیشی په نجه ی خۆمالی نوسراوه خوی له به کاره ی تانی وشه ی بیگانه پاراستوه، به زمانیکی ساده و پون و په وان شیعره که هۆنرا وه ته وه، به لام وینه شیعریه کان و تابلۆ شیعرییه کان له ئاستیکی بلندان.

پایزی من (فه ره ده نگه خه م حه سیب قه ره داغی):

حه سیب قه ره داغی پاله وانی خه م^۶ له شیعریکی ناوازه ی خه م ئامیزدا ده که ویته گفتوگو و ده رده دل و گله ی کردن له پایزی خه م هینه ر، ئهم شیعره له (هه شت) برکه پیکهاتو که هه ر کۆپله یه کی تابلویه کی شیعری له خۆده گریت. بونیادی تابلوی گشتیه که شى باز نه ییه و به ده سته واژه ی (پایز، پایز...) ده ست پیده کات و به وینه ی وهرزی پایز و دوباره کردنه وه ی هه مان ده سته واژه ی (پایز... پایز) کوتای دیت.

سه ره تا ئه وه ی سه رنج راکیشه ناو نیشانی شیعره که یه تی که (پایزی من) ه، لیره وه یه کسه ر خوینه ر بیرى بۆ ئه وه ده روات که ده بیت پایزی نوسه ر چی بیت و جیاوازی چی بیت له پایزی که سانی تر؟ و خوینه ر راده کیشی بۆ ناوه رپۆکی شیعره که که ده لیت:

پايز، پايز... وهرزي خهزان

خه هينهر له خه خه نهزان

دهي بيهاره شهستي پهلهت

بهردهوامبي رهوتي ههلهت

پايز... پايز (قهريداخي، 2002: 131)

شاعير يهكسهر دهكهويته گفتوگو لهگهل وهرزي پايزدا و بهكهس(مروث)ي دهكات، بهلام ههر له چوار
چيوهي وهرزي خهزان و گهلای وهریودا، بهلام له ههست دای دهمالیت و پییوايه گهر ههستي ههبيت ئەمه
ناكات كه ئەيكات، پاشان شاعير بيمههتي خوی دهردهخات و دهلیت با خه هينهریت بهردهوامبيت و لهسهر
رهوتي خوت ههر بهردهوامبه. برگهي (دومه)دا له باسي پايز بهردهوام دهبيت و دهلیت:

پايز، پايز... ئەي هاوين كوژ

ئەي كوچهپي دژوار و دژ

واخه مالمی دل خوشهكا

له زهردهپه پر كوش دهكا

زستاني پي دهباتهسهر

له خلوهدا نايته دهر

پايز... پايز (قهريداخي، 2002، 131)

ئهمجارهيان پايز وهك بكورتيك دهوینیت كه بكورتي هاوینه، پايز ريگهي كوچي تهمنيكي پر له هه وراز و
نشيوه، ليرهدا شاعير دهيهويت ئاماژه به ئەوه بکات كه تهمني ههلكشاوه وه کاتي ئەوهيه كه ئەم كوچه پر
له هه وراز نشيوهي بهروه کوتای بروات، چونكه ههسيب قهرداغي كورپي روتگارو قوناغيكي سهخت و
دژواره. ليرهدا دهلیت: كه ئيتير ماندوبوه بهدهست ئەم ژيانهوه، شاعير بههاتني پايز زياتر دلی پر دهبيت له
خه، باوهشي پردهكات له زهردهپه بهرايهيك له ئەم زهردهپه وهها باوهشي پردهكات كه بهشي
زستانيشي دهكات.

(كوچ يان مردن) لهگهل خه م و خهلوته و گوشهگيري كه سهريژي ئەم برگه شيعرهن له تايهت
مهنديهكاني شيعري رومانسين.

شاعیر له وهسف و قسهکردن لهگهڵ پایز بهردهوامه، پهنگی زهردی و پوتی ئەم وهرزه و باری ناههمواری کهشوههوا و باره دهرونییهکهی. وینه دهکیشت که چون دهل پردهکان له خهیاڵ.

پایز... پایز

پایز، پایز... پهنگ زهرد و پوت

ئیوارانی درهنگ و زوت

کهوتونه ته باره ی کیشه

دلم پرکه ن له ئەندیشه

لهگهڵ قهرسی سارد و سپ

خای خه می من هه ر زو در

ئیسته کۆلیت نییه و شاره

هه ر پایزه و بی بههاره

پایز... پایز (قهرداخی، 2002: 132)

له م برکه شیعره ی سه ره وه دا، شاعیر تاسه ی رابردوی ده که ویته دل و ده لیت: ئیسته وه ک جارن نییه و له شاردام دنیای من هه ر پایزه و له به هه ر دوره، دیاره لیره دا بیرى ئەو رابردوه ده کاته وه که له گوندا به سه ری بردوه و بیرى ژيانى جارانی گوند ده کاته وه. که ئەمه ش تایبه تمه ندیه کی تری شاعیره رۆمانسییه کانه.

له برکه ی چواره مدا پایز به لافاوی خه م بانگ ده کات و به پیچی ریگه ی خه می ناوی ده بات، وه ک له پیشه وه پونمان کرده وه ژيانى شاعیر پره له خه م ((خه مه کانی حه سیب قه رده اگی راسته قینه ن و دورن له خه می ده ستردد)) (مه مه دسالح، 2012: 309). هه ر بویه پایز خه مه کانی ده کات به لافاو...

پایز، پایز لافاوی خه م

پیچی ریگه ی ده رد و سته م

له ده ردی من کارت نییه

لاله په ته ی زارت نییه

ئه ینا بۆ سوپی ئەم دله ی من؟

بۆچی تینی ئەم کلە ی من؟

ئەدەیتە بەر سەرما و سۆلە؟

وادەزانیت شارم چۆلە؟!

پایز... پایز (قەرەداخی، 2002: 132)

لە برگە ی (شەشەمدا) شاعیر دەکەوێتە عینادیەو لەگەڵ وەرزی پایزداو رۆبەرپو پێی دەلێت: پایز وەرزی دلتەزین لە داخی تۆشبیئت هەردەبیئت بژین، دەلێت: ژین باریکە بەلام خۆ هەر هەوارگە یەکیشی هە یە کە تییدا ئارامبگرین، مردنیش هە یە و باکی لە کەس نییە، ئەم رینگایە ژیان و مردنی تیادایە، چۆن ژیان هە یە و راستییە مردنیش هە یە و راستییە. کوا ئاوی حەیات، کە باسدەکرێت؟ هەر ئەفسانە یە و راست نییە. ژیان ی راستەقینە ئەو یە کە مرقوف سودی هە بیئت بۆ چواردەوهری ئەگەر وشە ی کەم لە دلی کەسیکدا جینگە ی خۆ ی بگرێت و فرمیسکیکم بدات لە پەری گولێک و هەست بە دەردەدەلی بکات، ئەو دەبیئت بە بەردەوامی و نەمری بۆ من، ئیتر توانای ئەو دەم هە ی کە بەرگە تۆش بگرمی و خەمی سەرباری خەمانی تۆش پراگرم ئە ی پایز.

پایز، پایز... وەرزی رچین

لە داخی تۆش دە ی بژین

ژیان کۆلە و هەورای هەس

مەرگیش باکی نییە لە کەس

دەژین، دەمرین... ئەمە رپێیە

ئاوی حەیات کوا لە کوێیە؟

من پە یقێکم بالە دلی

فرمیسکیکم با لە گولێ

و هکو جاویدان نامرم

توانام هە یە تۆش پراگرم

پایز... پایز (قەرەداخی، 2002: 133)

ئەوێ لەم بڕگەیدا سەرنج ڕاکێشه، هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی شاعیره له باری لاوازییه‌وه بۆ باری به‌هیزی چونکه بپاری ئه‌وه ده‌دات که رۆبه‌رووی سه‌ختیه‌کانی پایز ببێته‌وه و خۆی نه‌دات به‌ده‌سته‌وه، وا ده‌رده‌که‌وێت لێره‌دا شاعیر هه‌لگه‌رانه‌وه‌یک له رێبازه‌ شیعرییه‌که‌یدا ده‌کات له رۆمانسییه‌وه به‌ره‌و ریا‌لیزم ئه‌مه‌ش ده‌رخه‌ری ئه‌و راس‌تییه‌که‌ ((شاعیر به‌ هه‌مو مانایه‌که‌وه، مرۆفیکێ ریا‌لیست و شاعیریکێ واقیعی و به‌رچا‌ورون بوه)) (محهمه‌دسا‌لح، 2012: 309). چونکه له ناو ئه‌م شیعره پایزییه پرخه‌م و خه‌یاڵ و رۆمانسییه‌دا، واقیعی ژیا‌ن و مردن و رۆبه‌روبو‌نه‌وه‌ی نا‌ره‌حه‌تییه‌کانی ژیا‌ن با‌سده‌کات.

کو‌تا بڕگه‌ی ئه‌م شیعره که بڕگه‌ی (هه‌شته‌م)ه، شاعیر پایز وه‌ک ها‌ورپیه‌کی نه‌ویسترا‌وی ئه‌م ته‌مه‌نه‌ی خۆی ده‌بینیت، چونکه به‌ها‌ری گه‌نجی رۆشتوه و پایزی پیری ماوه بۆیه پایز وه‌ک ها‌ورپیی خۆی ده‌بینیت.

پایز، یاری ئه‌م ته‌مه‌نه‌م

ئه‌ی سه‌رباری ئه‌م پێچه نه‌م

که زیندانم بێ ده‌رگه‌بی

ده‌رونیشم چه‌مه‌رگه‌بی

مه‌که‌ن د‌ل‌م له گو مه‌خه‌ن

بۆ ما‌ره‌ی خه‌جی ده‌به‌ن

پایز... پایز(قه‌رده‌اخ، 2002: 133)

تایبه‌ت مه‌ندییه رۆمانسییه‌کانی ئه‌م شیعره:

ئه‌گه‌ر سه‌یری ئه‌م شیعره پایزییه بکه‌ین خه‌می قولی شاعیر ده‌رده‌خات که ئه‌مه یه‌کێکه له تایبه‌تمه‌ندییه هه‌ر سه‌رکییه‌کانی شیعری رۆمانسس، ئه‌مه‌ش با‌به‌تیکێ خودییه و خه‌یا‌لی قولی شاعیریش به‌رونی ده‌رده‌که‌وێت، ئاوات بۆ رابردو ژیا‌نی گوندیش سه‌نج ڕاکێشه! مردن و ژیا‌نیش با‌سی کو‌پله‌یه‌کی تری ئه‌م شیعره‌یه، له‌ناو شیعره‌که‌شدا ئه‌فسانه رۆلی به‌رچا‌وی هه‌یه. هه‌مو ئه‌مانه تایبه‌تمه‌ندی شیعری رۆمانسین، به‌لام له کو‌پله‌ی (شه‌شه‌م) هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌ک به‌روه ریا‌لیزم به‌دی ده‌کری‌ت.

ئه‌نجام:

1- له شیعری کو‌نی کوردیدا، زیاتر له‌بری وشه‌ی پایز وشه‌ی خه‌زان به‌کارهاتوه، دیا‌ره له ناو زمانی خه‌لکی ئه‌و کاته زیاتر هه‌ر خه‌زانیش به‌کارهاتوه، وا ده‌رده‌که‌وێت وشه‌ی پایز که‌م

- به کارهاتبیت، یان له وانهیه وهشی خهزان وهک خوازه به کارهاتبیت. به لام له شیعرى شیوه زارى گۆران (هه ورامى) خهزان به واتای گه لای وه روی داریش هاتوه.
- 2- له شیعرى کوندا زیاتر ئه و وینه شیعریانیه که له پایز و که رهسته پایزییه کان دروستکراون، به ریگه ی هونه ری په وان بیژی لیکچوان بوه.
- 3- هه رچه ند پیش سه ره له دان و بلاوبونه وه ی پیبازی پۆمانسی شیعرى پایزیش هه بو، به لام له گه ل بلاوبونه وه و ته شه نه سه ندنی ئه م پیبازهدا شیعرى پایزیش زیاتر گه شه ی سه ندوه و بلاوبوه ته وه.
- 4- سه رتای شیعرى پایزی و پۆمانسی کوردی بۆ سه ده ی (حه قده یه م) ده گه ریته وه، و به تاییه تی شاعیری (بیسارانى)، پاشان (مه وله ی) یش به شیعره پایزییه کانیه وه ده که ویته ژیره کاریگه ری بیسارانیه وه ئه م پیره وه ی شیعرى پایزی و پۆمانسییه ت بۆ شاعیرانى پاش خۆی ده گوازیته وه.
- 5- له هه ردو شیعره پایزییه که ی هیمن و هه سیب قه ره داغیدا، هه لگه رانه وه له پۆمانسیزمه وه به ره و ریالیزم به دی ده کریت.
- 6- سه ره رای جیاوازی سه رده می شیعرى کونى پایزی کوردی و شیعرى پایزی نویی، لیکچونی زۆر هه یه له نیوانیاندا، هۆکارى ئه مه ش ده گه ریته وه بۆ به کارهینانى هه مان وشه و ده سته واژیه پایزی. به لام جیاوازی له ئاماژه ی که ره سته پایزییه کانى شیعرى ئه م دو قوناغه دا به دی ده کریت.

Romanticism of Kurdish Poets in the Autumn

References of the Autumn poems' tools as an example

Ikram Jalal¹ - Tanya As'ad MuhammadSalih²

¹⁺²Kurdish Department, Faculty of Basic Education, Salahaddin University, Kurdistan Region of Iraq

Abstract

As Poets become more sensitive and inspired to write Poems in the fall, this season is called Poets' season. The climate change in this season affects the psychology of the poets and makes them feel (loneliness, departure, old age and death...etc.) even more and as a result their poems lean more towards these characteristics and would move them towards writing poems that embody characteristics of the fall and carrying some terms and tools that

emanate from natural phenomena of the fall like (falling dead leaves, wind, foreignness, sadness, departure and death...etc.). Such entities become the tools of the fall-poems and would be utilized for different meanings and purposes.

The existence of fall-poems can be detected in ancient Kurdish poems and become clearer with Besarany and extends through Mawlawy up till modern-classic, modern and contemporary poets. The basics of the romantics can be observed in fall-poems, which is a wide field giving free reign for this type of poem to extend its wings and show its aspects including ancient and modern poems.

This Paper is divided into two sections; in the first section, example of fall-poems from poets like: (Besarany, Naly, Salim, Kurdy, Mahwy) are presented with the clarification of fall-related tools used in them. As for the second section, the history of the emergence of Kurdish Romantic Poems and Kurdish Romantic Characteristics has been presented, as well as elucidation of three poems by (Besarany, Hemin, and Hasib Qaradaghy) and identifying the romantic foundations found in them.

And lastly, the conclusion is presented.

Keywords: The fall, Fall-poems, Fall-poems tools, Fall-poems tool terms, Falling leaves, Night of Yalda.

سەرچاوهكان

- الاصفر، عبدالله، 2008. رتيبازه ئهدهبىيهكان. كهركوك: ئاراپخا.
- پيربال، فەرهاد، 2005. شيعرى نوێى كوردى. ههولير: دهزگای كوردستان.
- حوسين، پ.ى.د. هيمداد، 2007. رتيبازه ئهدهبىيهكان. ههولير: چاپخانهى دهزگای ئاراس.
- حهبيبي، عهوللا، 2020. ديوانى بيسارنى. سنه: دهزگای چاپ و بلاوكردنهوهى كوردستان.
- سالح، حكيم مهلا، 1375. ديوانى بيسارنى ليكدانهوه: حهكيم مهلا سالح. سندنچ: مهين.
- سعید، د. محمد احمد، 2006. بيسارانى و تيكسته پايژيهكانى. گۆڤارى زانکۆى كۆيه، مارس، pp. 109 – 133.
- فتهاح، رزگار عومەر، 2013. رۆمانسىزم له شيعرى هيمن و محهمه نورى دا. ههولير: مۆكرىانى.

- قه‌رده‌داخی، حه‌سیب، 2002. فه‌ره‌ه‌نگی خه‌م. یه‌که‌م ed. هه‌ولێر: ئاراس.
- محهمه‌د، د. ئه‌نوه‌ر قادر، 2007. مۆتیفی پایز له‌ شیع‌ره‌کانی بێسارانی‌دا. گۆڤاری زانکۆی سلێمانی، 20 حوزه‌یران، pp. 7-28.
- محهمه‌دسالم، د. تانیا ئه‌سه‌د، 2012. دیارده‌ی غه‌م له‌ شیع‌ری حه‌سیب قه‌رده‌ا‌عی‌دا. یه‌که‌م ed. هه‌ولێر: ئاراس.
- مدرس، مه‌لا عب‌دولکه‌ریمی، عب‌دالکریم، فاتح، مه‌لاکریم، محم‌د، 1391. دیوانی نالی. هه‌شته‌م ed. سنه: ب‌لاوک‌ردنه‌وه‌ی کوردستان.
- مدرس، ملا عب‌دالکریمی، مه‌لا که‌ریم، محم‌د، 1386. دیوانی مه‌حوی. چاپی دوه‌م المحرر سنندج: ب‌لاوک‌راوه‌ی کوردستان.
- مدریس، مه‌لا عب‌دالکریمی، 1386. دیوانی مه‌وله‌وی. چواره‌م ed. سنه: ب‌لاوک‌ردنه‌وه‌ی کوردستان.
- موده‌رریس، مه‌لا عب‌دولکه‌ریمی، عب‌دولکه‌ریم، فاتح، که‌ریم، محهمه‌د مه‌لا، 2015. دیوانی سالم عب‌دورپ‌ه‌حمان به‌گی صاحیبق‌ر‌ان. یه‌که‌م ed. سلێمانی: بنکه‌ی ژین.
- هێمن، 2014. سه‌رجه‌م به‌ره‌مه‌کانی مام‌وستا هێمن. هه‌ولێر: هه‌ولێر.

په‌راویزه‌کان:

- i (جۆره‌ ده‌واریکی چوارگۆشه‌یی) (مدرس et al, 1391: 398).
- ii مه‌به‌ستی له‌ دیوانه‌که‌ی (حه‌کیمی مه‌لا س‌اله‌ه).
- iii مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی چار یاره، چرای راستی شه‌و تاریک و ژوری تاریک رۆشن ده‌کاته‌وه‌ به‌لام یار دل ده‌رون پون ده‌کاته‌وه‌.
- iv (١٦٤٣ یان ١٦٤٤)
- v خه‌م یان غه‌م؟ ئایا خه‌م راسته‌ یان غه‌م؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی شاعیر دیوانه‌که‌ی به‌ناوی (فه‌ره‌ه‌نگی خه‌م) ده‌وه‌ ب‌لاوک‌ردنه‌وه‌ ئه‌م شیع‌ره‌ش که‌من وه‌رمگرتوه‌ وشه‌ی (خه‌م)ی به‌کاره‌یناوه‌ بۆیه‌ منیش هه‌ر وشه‌ی خه‌م به‌کارده‌هێنمه‌وه‌، به‌لام (د.تانیا ئه‌سه‌د محهمه‌دسالم) له‌ نامه‌ی ماسته‌ره‌که‌یدا به‌شێوه‌یه‌کی ناوازه‌ سه‌لماندویه‌تی که‌ وشه‌ی (غهم) راسته‌ نه‌وه‌ک (خه‌م).